

пѣть, природа-та му го давала безъ никаквѣ мѣкѣ отъ неговѣ странѣ.

Нѣ ные нѣма да идемъ да завиждами на Черны-ты и на Американскы-ты Индіянци, за сладкы-ты овощія, за нехѣрь-тѣ имѣ, за голотѣ-тѣ имѣ, нито за всичкы-ты имѣ другы угоды, ако земемъ прѣдѣ очи това, что ни приказвать за тѣхѣ пѣтници. Тія Черни и Индіянци наспротивъ насѣ Европейцы-ты сѣ дѣца и пѣ-лоши отъ дѣца, сир. тії сѣ диви; у тѣхѣ пѣ-ягкый сили пѣ-слабаго и го кара да му робува; у тѣхѣ не ся намира мясо отъ опитоменѣ до-бытѣкѣ, за това нѣкои отъ тѣхѣ и ѣдѣтъ чловѣческо мясо отъ непріатели-ты си, кои-то трепѣтъ; у тѣхѣ всякой е на страхъ да не бы да го изѣдѣтъ диви звѣрове; у тѣхѣ нѣма наукѣ и чловѣчещинаѣ, нито пакѣ друго нѣкое добро, кое-то излиза отъ наукѣ-тѣ.

Колко-то за прѣвы-ты врѣмена на чловѣческый родѣ, за дѣтинство-то му (зачто-то и той си ималѣ дѣтинство, както и всякой чловѣкѣ) най-сгодно мѣ-сто за живѣніе были топлы-ты страны по причины, кои-то вече казахмы, сир. че тамѣ лесно ся намирало и храна и покрывѣ, а облѣкло не му и трѣбувало освѣнѣ да си покрые срамотѣ-тѣ съ смоковничны листа.

II. Чловѣку е писано да ся труди и ради.

Сѣ потѣ на лице-то си щещѣ си ѣдещѣ хлѣба. (Быт. 3, 119.)

На чловѣческый родѣ было писано да не остане на едно мѣсто, а да ся распростре и размножи по цѣлѣ-тѣ земѣ, коѣ-то му далѣ Господѣ за да ѣ